

Ders 51

LESSON 51

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Mezmurlardan Bir Başka Örnek

MORE FROM THE PSALMS

Mezmur 22

Size esenlik olsun, dinleyici dostlar.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, **Mezmurlar Kitabının (Zebur)** ilk iki bölümünü inceledik. Yayınımızda Mezmurların her bölümünü okumak ve üzerinde konuşmak için zaman ayırabilme imkanımız olsa çok iyi olurdu. Ama Mezmurlar kitabında yüz elli bölüm bulunduğundan bunu yapmamız mümkün olamıyor. Ancak yine de, Mezmurlar kitabını incelemeye son vermeden önce, Tanrı'nın, Davut'un zihnine yerleştirdiği bir başka ilahi üzerinde çalışma yapmak istiyoruz.: **bölüm yirmi iki.** Bu bölüm büyük önem taşır, çünkü bu bölüm, **Mesih'in** Adem'in tüm çocukları için **günah borcunu ödesin diye nasıl büyük acılar çekerek öleceğini önceden bildirir.** Bu bölümde Mesih'in geleceğini bin yıl önceden bildiren Davut, Mesih'in öleceği günde meydana gelecek olan yaklaşık otuz olay ile ilgili peygamberlikte bulunur. Mesih'in öyküsünü içeren Müjde'yi (*İncil*) okuduğumuz zaman, **her şeyin Tanrı'nın peygamberi Davut'un önceden tam olarak bildirdiği gibi gerçekleştiğini** göreceğiz. Böylelikle bu ilahinin insan zihninden değil, Tanrı'nın zihninden ortaya çıktığından emin olabiliriz. Geleceği böylesine kesin ayrıntılar ile **ancak Tanrı** önceden bildirebilir.

Şimdi peygamber Davut'un yirmi ikinci Mezmurda neler yazdığına kulak verelim. Bu bölümde Davut, Mesih'in, günahın bedeli olarak kanını dökceği günde O'nun zihninden geçen düşünceleri kaleme aldı. Davut şunları yazdı:

(Mezmur 22) ¹Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun? ³Oysa sen kutsalsın. İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin. ⁶Ama ben, insan değil, toprak kurduyum. İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor. ¹⁴Su gibi dökülüyorum, bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor. Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor. ¹⁵Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, dilim damağıma yapışıyor. Beni ölüm toprağına yatırdın. ¹⁶Köpekler kuşatıyor beni, kötüler sürüsü çevremi sarıyor. **Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.**

Burada kısa bir süre için duralım. Peygamber Davut'un, Mesih hakkında yazdıklarını kavradınız mı? Mesih dünyaya gelmeden bin yıl önce Davut şöyle yazar: "*Kötüler sürüsü*

çevremi sarıyor, ellerimi, ayaklarımı deliyorlar. “ Davut, bu sözleri ile Adem’in çocuklarının Mesih’i bir çarmıha çivileyerek O’nun ellerini ve ayaklarını nasıl çivileyeceklerini önceden bildirdi. Peygamber Davut Mezmurlarda neden kötü insanların Mesih’in ellerini ve ayaklarını nasıl delecüklerini yazdı? Mesih’in neden böyle derin acılar ile dolu bir ölüm ile ölmesi gerekti? Tanrı, neden gönderdiği kutsal Kurtarıcının insanlar tarafından öldürülmesine izin verdi?

Tanrı Sözü, bize bu soruların yanıtlarını verir. Kurtarıcının **bizim yerimize geçebilmesi** ve Tanrı’nın cezasını bizim adımıza çekebilmesi için işkence görerek acılar çekmesi ve böylesine korkunç bir ölüm ile ölmesi gerekiyordu. Günahın ücreti ölüm ve cehennemde sonsuz yargı olduğu için günahımız nedeni ile bizim hak ettiğimiz cehennem işkencelerini tatması gerekiyordu. Tanrı, lütfederek, günah tarafından lekelenmemiş olan Kurtarıcıyı göndermeyi planladı, öyle ki O, kendi özgür iradesi ile *“herkes için ölümü tadabilsin.”* (İbraniler 2:9) Tanrı, Adem’in çocuklarına, adaletinden ödün vermeden ancak bu şekilde bir günahtan bağışlanma yolu ve sonsuz yaşama kavuşmalarını sağlayacak bir kapı açabilirdi! Günahlarımızın cezasını Mesih ödeyecekti. **Doğru Mesih’in ölümü**, adil olan Tanrı’nın **O’na inanan herkesi doğru sayabilmesini** sağladı.

Peygamber Davut’un, Mesih’in ölümü ile ilgili yazdıkları gerçekten şaşırtıcıdır. Bir düşünün! Davut, Mesih’in doğumundan bin yıl önce Mesih’in, çivileneceği çarmıhta çekeceği büyük acıları ayrıntıları ile yazdı. Belki de anlamamız ve hatırlamamız gereken şey şudur: Bir insanı bir çarmıha çivilemeyi icat eden Romalılar’dır – bu acı veren ölüm şekli *çarmıha germe* olarak adlandırılır. Ancak Davut Mezmurlarda bu konu hakkında yazdığı zamanlarda, Roma ulusu henüz ortada yoktu ve hiç kimse bir insanı bu şekilde, yani çarmıha gererek öldürme konusunda herhangi bir bilgiye de sahip değildi. Tanrı, tüm bunlara rağmen, Mesih’in çarmıhtaki ölümü hakkındaki mesajı Davut’un zihnine yerleştirdi ve ona Mezmurlarda bu konu hakkında yazması için esin verdi. **Öyle ki, bizler** Mesih’in çarmıhtaki ölümünün **Tanrı’nın** bizi günahımızın cezasından kurtarmak için yapmış olduğu **plan olduğunu kesinlikle bilebilelim!**

Bu bölümde yer alan gerçek kusursuz bir aşıkariğe sahiptir. Ve bizlerin bu aşikar gerçeğe dikkat etmemiz gerekir. Ama yine de **Tanrı’nın bu aşikar mesajını herkes kabul etmez.** Bu güne kadar bazı kişiler Tanrı’nın peygamberi Davut’un Mesih’in çarmıhtaki ölümü hakkında Mezmurlarda yazdığı bu gerçek konusunda çelişkilere düşmüşlerdir. Bu kişiler şöyle derler: “Tanrı, Mesih’in böyle utanç ve acı veren bir ölüm ile ölmesine izin vermezdi!” Ancak bunu söyleyen kişiler Peygamberlerin Kutsal Yazılarından ve Tanrı’nın, günahkarları kurtarma planından haberleri olmayan kişilerdir. Sevgili dinleyici dostlar, Tanrı’nın kurtuluş yolu hakkında bilgi edinmeye özen gösterin. Wolof bilgeliği ile yazılmış bir atasözü şöyle der: **“Siz bilgisizliğinizin farkına varmadan önce, o sizi öldürecektir.”** Ve Tanrı Sözü şöyle der: *“Bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirse nasıl kurtulabiliriz? (İbraniler 2:3) “Çarmıh ile ilgili bildiri, mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar için ise, Tanrı’nın gücüdür.”* (1. Korintliler 1:18)

Şimdi Davut’un, Mesih’in çarmıhtaki ölümü ile ilgili koşullar hakkında neler yazdığına daha yakından bakalım. Mesih’in neler söylediğini dinleyelim:

(Mezmunur 22) ¹*Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun? ⁷Beni gören herkes alay ediyor; sırtıp baş sallayarak diyorlar ki, ‘Sırtını Rabbe dayadı, kurtarsın bakalım O’nu, madem O’nu seviyor, o zaman yardım etsin! ¹⁴Su gibi dökülüyorum, bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor. ¹⁵Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, dilim damağıma yapışıyor. Beni ölüm toprağına*

yatırdın. ¹⁶Köpekler kuşatıyor beni, kötüler sürüsü çevremi sarıyor. **Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.** ¹⁷Bütün kemiklerimi sayar oldum, **gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.** ¹⁸**Giysilerimi aralarında paylaşıyor, elbisem için kura çekiyorlar.**

Bu sözler ile Davut, insanların, Mesih'i çarmıha çiviledikten sonra O'na hakaret edeceklerini, O'nun ile alay edeceklerini ve O'na bakarak, giysilerini aralarında pay edeceklerini, giysileri için kura çekeceklerini önceden bildirdi. Davut'un bu yazdıkları bin yıl sonra harfiyen yerine geldi. Müjde'de (İncil) Mesih'in ölümü hakkında yazılmış olanlara kulak verin. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

“Askerler O’nu çarmıha gerdikten sonra, kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. Sonra oturup yanında nöbet tuttular. Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa’ya sövüyor, ‘Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! ‘Tanrı’nın Oğlu isen çarmıhtan in!’ diyorlardı. Başkahinler, din bilginleri, ve ileri gelenler de aynı şekilde O’nun ile alay ederek, ‘Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor’ diyorlardı. ‘İsrail’in kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O’na iman edelim. Tanrı’ya güveniyordu; Tanrı O’nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, ‘Ben Tanrı’nın Oğlu’yum’ demişti.” (Matta 27: 35, 36, 39-43)

Böylece Müjdelerde, Tanrı peygamberi Davut'un sözlerinin nasıl yerine geldikleri kaydedilmiştir.

Bugün aynı zamanda Davut'un, Mesih'in susayacağını ve bedeninde, canının ve ruhunun derinliklerinde büyük acı çekeceğini de önceden bildirdiğini okuduk. Mesih'in Mezmurun ilk ayetinde şu sözler ile feryat edişinin nedeni de budur: *“Tanrım, Tanrım, neden beni terk ettin?”* Müjde'yi çalıştığımız zaman, olayların aynen Davut'un bu Mezmurda bildirmiş olduğu gibi gerçekleştiğini göreceğiz. Mesih, çarmıhtayken, neden: *“Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?”* sözleri ile haykırdı? Çünkü Tanrı, *“Kutsal Olan'dır”* (Mezmur 22:3). Ve günahı hoş göremez. Tanrı, çarmıha çivilenen Mesih'e sırtını dönmek ve O'ndan ayrılmak zorunda kaldı. Çünkü **Tanrı, tüm günahlarımızın cezasını O'nun üzerine koydu.** Bundan dolayı Kutsal Yazılar şöyle der: *“Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı.”* (2. Korintliler 5:21)

Tanrı'ya övgüler olsun, çünkü peygamber Davut'un, Mezmurlarda önceden bildirdiği başka bir şey daha vardır – çok ama çok iyi bir haber! Davut, on altıncı bölümde Mesih hakkında şu sözleri yazdı: *“Çünkü sen **beni ölümler diyarına terk etmezsin, sadık kulunun çürümesine izin vermezsin. Yaşam yolunu bana bildirirsin.**”* (Mezmur 16:10, 11) Davut bu şekilde Tanrı'nın Mesih'i mezardan nasıl dirilteceğini planladığını önceden bildirdi. Öyle ki, O'na inanan herkes Tanrı'nın kutsal huzurunda O'nun ile birlikte sonsuza kadar yaşayabilsin! Böylece Müjde (İncil) şunu ilan eder: *“Kutsal Yazılar uyarınca Mesih **günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi!**”* (1. Korintliler 15:3, 4)

Davut, aynı zamanda Mesih ölümden dirildikten sonra Tanrı'nın O'nu göğe yükselteceğini ve O'nu, yeryüzündeki halkı yargılamak için geri dönüncüye kadar Sağında oturacağını da önceden bildirdi. Davut, Mezmurların yüz onuncu bölümünde şunları yazdı: *“Rab Rabbime: **Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar Sağımda otur**’ diyor. (Mezmur 110: 1)*

Davut, yirmi ikinci bölümün sonunda şöyle yazar:

(Mezmun 22) ²⁷Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp Rabbe dönecek, ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak. ³⁰Gelecek kuşaklar O'na kulluk edecek, Rab yeni kuşaklara anlatılacak. ³¹O'nun kurtarışını, **'Rab yaptı bunları'** diyerek, henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.”

Bu Mezmun, şu sözler ile son bulur: **“Rab yaptı bunları!”** Mesih ne yapacaktı? Tüm günahkarların yerine geçerek ölecekti. O, Tanrı'nın Adem ve Havva'ya kendilerini ve soylarını günahın cezasından kurtaracak olan Kurtarıcı ile ilgili vermiş olduğu tüm sözleri yerine getirecekti. Mesih, nihai kurban olarak ölecekti. Mesih, çarmıhtaki ölümü aracılığı ile günahkarlardan daha önceki dönemlerde talep ettiği sembolik hayvan kurbanlarını yerine getirecek ve onları ortadan kaldıracaktı. İbrahim'in oğlunun yerine ölen koç gibi Kurtarıcı da nihai ve mükemmel kurban olarak günahkarların yerine geçerek ölecekti – tüm günahkarlar için – sonsuza kadar! Tanrı'nın, dünyaya verdiği İyi Haber budur: Mesih, **sizin yerinize öldü!** O'na iman ettiğiniz zaman Tanrı'nın yargısından kurtulacaksınız. Kurtuluş yolu, O'na iman eden herkes için ardına kadar açıktır. Mesih'in, tam ölmeden önce; **“Tamamlandı!”** diye bağırmasının nedeni budur. **“Rab yaptı bunları!”** (Mezmun 22:31) Ve Tanrı Mesih'in mükemmel kurbanını O'nu üçüncü gün ölümden diriltilerek onayladığını gösterdi. Müjde kitabını çalıştığımız zaman tüm bunları ayrıntıları ile göreceğiz.

Bu arada, şunu hatırlayalım: **İsa Mesih'in doğumundan bin yıl önce, peygamber Davut, günahkarların, Mesih'in ellerini ve ayakların deleceklerini önceden bildirdi.** Ve bizler, Mesih'in acılar ile dolu ölümünün nedenini unutmamalıyız. O, **sizin** ve **benim** için öldü. Öyle ki, O'na iman eden hiç kimse mahvolmasın, ama sonsuz yaşama kavuşsun! Mesih, kötü insanların, ellerini ve ayaklarını delmelerine izin verdi, çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmeyi arzu ediyordu ve sizi ve beni çok seviyordu! İsa Mesih'in Müjde'de (İncil) neler söylediğine kulak verelim:

“Canımı tekrar geri almak üzere veririm. Canımı kimse benden alamaz. Ben onu kendiliğinden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.” (Yuhanna 10:17, 18)

Dinleyici dostlar, Mesih'i siz günahlarınızdan kurtarmak için gönderen Tanrı'ya teşekkür ediyor ve O'nu övüyor musunuz? Kutsal Yazılar şöyle der: **“İsa Mesih sizin uğrunuzda acı çekti. Bizler günah karşısında ölelim ve doğruluk uğruna yaşayalım diye günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi. O'nun yaraları ile şifa buldunuz!”** (1. Petrus 2:21,24) **“İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.”** (Romalıları 4:25) **“öyle ki, O'na iman edenlerin hiç biri mahvolmasın, ama hepsi sonsuz yaşama kavuşsun!”** (Yuhanna 3:16b)

Tanrı bugün okuduklarımızın hepsini açık bir şekilde anlamamızı sağlasın. Dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Peygamberlerin Yazılarını okumaya devam edeceğiz ve Davut'un oğlu Süleyman'ın öyküsüne geçeceğiz.

Siz, Tanrı'nın peygamber Davut'a neden şu sözleri esinlediği üzerinde düşünürken, O da sizi bereketlesin:

“Ellerimi ve ayaklarımı deliyorlar!” (Mezmun 22:16)